

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1175-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 2 0.
Tárgy:	alkotmányjogi panasz
Melléklet:	10+6
Kezeli/órád:	AK

GÖDÖLLŐI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
2016 JUN. 13	
Érk. módja: postán / gyűjtőláda / személyesen / faxon / e-mailen	
Peldány:.....Melléklet:.....Aláírás:.....	
Ügyszám:.....	

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted] lakos - a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-ára utalással,

alkotmányjogi panaszt
terjesztek elő

- a Gödöllői Járásbíróság 5. B. 48/2016/2. számú és
- a Budapest Környéki Törvényszék 14. Bf. 227/2016/2. számú végzéseivel szemben,

az alábbi indokok alapján:

I. Előzmények:

1.)

[redacted] 2014. február 20. napján feljelentést tett ellenem a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Gödöllői Rendőrkapitányságán, azt állítva, hogy a köztünk a Gödöllői Járásbíróságon 4. P. 22.026/2012. szám alatt folyamatban volt polgári per 2014. február 6-i, 11. órakor kezdődő tárgyalásán hamis bankszámlakivonattal igazoltam 180.000.-Ft gyermektartásdíjnak az ő bankszámlájára történő átutalását.

A feljelentő állításával szemben azonban a bankszámlakivonat és az azon feltüntetett tranzakció valós volt, amelyet a CIB Bank Zrt. külön igazolásban is tanúsított, ezért a Rendőrkapitányság a 2014. április 16-án kelt 13040/802-2/2014. bü. számú határozatával büncselekmény hiányában megszüntette a nyomozást.

A megszüntető határozat ellen a feljelentő - a jogi képviselője útján - panaszt emelt, s - a bank külön igazolása ellenére - továbbra is azt állította, hogy a tárgyaláson bemutatott számlakivonat "nyilván valóan valótlan", továbbá, hogy "A Bíróság felé bemutatott okirat valótlan...".

A feljelentő panaszát a Gödöllői Járásbíró Úgyészség a B. 853/2014. számú határozatával elutasította, ugyanakkor a megszüntető határozatot hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el. Megállapítása szerint ugyanis a feljelentésben leírt cselekmény polgári ügyben elkövetett hamis tanúzás büntettének minősül, amelynek nyomozása nem rendőrségi, hanem ügyészségi hatáskörbe tartozik, s a konkrét ügyben történő eljárásra a Pestvidéki Nyomozó Úgyészség az illetékes.

2014. november 12. napján, a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség engem gyanúsítottként hallgatott ki, Nyom. 467/2014. ügyszám alatt, "...a Btk. 272. § (2). bekezdés c/ pontjába ütköző és az (5). bekezdés szerint minősülő polgári ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette elkövetése" miatt, mert - az ügyészség közlése szerint - "...a Gödöllői Járásbíróságon a 2014. február 06-án a 4. P. 22.026/2012. számú polgári ügyben hamisított tartalmú számlatörténeti kimutatással igazolta(m)", hogy [REDACTED] részére 2014. január 13-án 180.000.-Ft elmaradt tartásdíjat utalt(am)".

A gyanúsítással szemben panaszt terjesztettem elő, egyidejűleg csatoltam a CIB Bank Zrt. újabb hiteles igazolását arról, hogy a szóban forgó 180.000.-Ft-ot 2014. február 6-án 08. óra 14. perckor - internetbankon keresztül elindított megbízással - elutaltam a feljelentő részére (akinek a számlavezető bankja még ugyanazon a napon jóvá is írta ezt az összeget).

2014. november 15-én a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség - faxon - arról tájékoztatta a védőmet, hogy a gyanúsítás ellen bejelentett panaszom alapos, ugyanis a feljelentésében kifogásolt számlatörténeti kimutatás nem volt hamisított.

2014. december 17. napján a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség a Nyom. 467/2014. számú határozatával az ellenem, polgári ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette miatt megindított nyomozást, bűncselekmény hiányában, megszüntette.

2.)

A történetek miatt 2015. április 30-án feljelentést tettem, a Btk. 268. § (1). bekezdésébe ütköző és a (2). bekezdés szerint minősülő hamis vád büntettének gyanúja miatt [REDACTED] ellen a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségen.

A Pestvidéki Nyomozó Ügyészség az ügyben a nyomozást - gondatlanságból elkövetett hamis vád gyanújával - rendelte el, majd azt, a 2015. október 28-i, Nyom. 323/2015. számú határozatával megszüntette, a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással.

A megszüntető határozat ellen panasszal éltem, amelyet a Pest Megyei Főügyészség az NF. 3149/2015/1. számú határozatával (2015. november 17.) elutasított. A határozatában ugyanakkor arról tájékoztattott, hogy a kézhezvételtől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphetek fel.

3.)

2016. január 18. napján - pótmagánvádlóként - vádindítványt nyújtottam be a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségen [REDACTED] vádlottal szemben, 1. rb., a Btk. 268. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2). bekezdés szerint minősülő hamis vád büntette miatt.

Az ügyészség az iratokat a **Gödöllői Járásbírósághoz** továbbította, amely a - bevezető részben említett - **5. B. 48/2016/2.** számú végzésével (2016. február 15.) a büntetőeljárást megszüntette.

A bíróság a döntését azzal indokolta, hogy "A hamis vád bűncselekménye a Btk. XXVI. Fejezetében az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények között található". Ebből pedig - a bíróság szerint - az következik, hogy "...a hamis vád bűncselekménye természetes személy esetében csupán származékos sértetti pozíciót

eredményez, és nem közvetlen érdeksérelmet", ezért a "sértetti vádindítvány nem tekinthető törvényesnek".

A bíróság végzése ellen jogorvoslással éltem. Ebben konkrét példákkal is alátámasztottam, hogy a sérelmemre elkövetett hamis vád bűncselekményének a közvetlen érintettje, sértettje vagyok, hiszen a bűncselekmény elsősorban az én jogaimnak és jogos érdekeimnek a megsértését (veszélyeztetését) idézte elő. Külön hangsúlyoztam, hogy az első fokú bíróság végzése ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében a bíróságok számára megszabott jogértelmezési és jogalkalmazási előírásokkal.

Az ügyben másodfokon eljáró **Budapest Környéki Törvényszék** a 2016. március 23-án kelt és általam 2016. április 18-án, a jogi képviselőm által pedig 2016. április 28-án átvett, **14. Bf. 227/2016/2.** számú végzésével az első fokú bíróság végzését helybenhagyta, egyben megállapította, hogy az első fokú végzés 2016. március 23. napján jogerőre emelkedett. E bírósági határozattal szemben további fellebbezésnek már nem volt helye.

A másodfokú bíróság a fellebbezésemben szereplő több konkrét érveléssel, így pl. azzal, hogy a bírósági jogértelmezés ellentétben állónak tűnik az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakkal, érdemben nem is foglalkozott. Ellenben tényként leszögezte a következőket: „Helytállóan érvelt az első fokú bíróság amellett, hogy **a hamis vád büntetettének nincs passzív alanya. Így az eljárás tárgyát képező cselekmény érintő következménye, az esetleges sérelem csupán áttételes.**”

II./ A hivatkozott bírósági határozatok értékelése:

1.)

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) a hamis vádról a következőképpen rendelkezik:

268. § (1) Aki

a) **mást** hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol,

b) más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására,

büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a hamis vád alapján **az érintett ellen** büntetőeljárás indul.

(3) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a hamis vád alapján a vádlottat elítélik,

b) a hamis vád olyan bűncselekményre vonatkozik, amelynek elkövetőjét a törvény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is fenyegeti.

(4) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha az életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményre vonatkozó hamis vád alapján a vádlottat elítélik.

(5) Aki **mást** hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével azért vádol hamisan, mert gondatlanságból nem tud arról, hogy tényállítása valótlan, vagy a bizonyíték hamis, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

269. § Aki

a) **mást** hatóság előtt szabálysértéssel vagy közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegéssel hamisan vádol,

b) mást hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlója előtt fegyelmi vétséggel hamisan vádol,

c) más ellen szabálysértésre, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegésre vagy fegyelmi vétségre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomására, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A törvényszövegben szereplő „mást”, „érintett”, stb. kifejezések álláspontom szerint nyilvánvalóvá teszik azt, hogy a hamis vád bűncselekményének - a bíróságok megállapításaival ellentétben - igenis van passzív alanya. Passzív alany az, akit a hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan megvádolnak, illetőleg aki ellen a hamis vád alapján büntetőeljárás indul, mint ahogy az, az én esetemben is történt. E vonatkozásban utalni kívánok még a következőkre:

„A bűncselekmény elkövetési tárgya (passzív alanya) más: az a személy, akit a hamis vád közvetlenül sért vagy veszélyeztet. Bárki lehet, aki ellen büntetőeljárás indítható: egyedileg meghatározott, felismerhető, élő személy.” (A magyar büntetőjog különös része - Korona Kiadó 1999 - 357. oldal 2.1. pont).

„A bűncselekmény passzív alanya: az elkövetőtől különböző, egyedileg azonosítható, élő természetes személy, aki ellen büntetőeljárás indítható, azaz más.” (A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény nagykommentárja - Opten Informatikai Kft. - 2016. - 851. oldal 2. pont).

2.)

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 51. § (1) bekezdése - amelyre az első fokú végzés elleni fellebbezésben szintén hivatkoztam - az alábbiakat tartalmazza:

Sértett mindaz, akinek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

E jogszabályi rendelkezésben nem található olyan kitétel, miszerint egy adott bűncselekménynek kizárólag csak egyetlen sértettje lehet, vagy, hogy a hamis vád büntettének az érintett - hamisan megvádolt - magánszemély nem lehet a sértettje.

Az ügyemben született bírósági határozatok lényege szerint ugyanakkor amiatt, hogy a hamis vád a Btk. XXVI. fejezetében, „Az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények” között található, e bűncselekménynek csakis egy sértettje lehet, nevezetesen az Igazságszolgáltatás. Én, mint hamisan megvádolt, illetve a hamis vád következtében a hatóságok által meg is hurcolt magánszemély pedig nem vagyok és nem is lehetek áldozata a bűncselekménynek, hiszen az engem - a bíróságok szerint - közvetlenül nem is érint, tehát a sértetti jogállásom (jogaim) nem ismerhető(ek) el!

A sértetti jogállás elismerése vagy el nem ismerése - meggyőződésem szerint - nem lehet önkényes, s a sértetti jogok sem korlátozhatóak önkényesen, kizárólag azon az alapon, hogy a szóban forgó bűncselekmény a Btk. melyik fejezetcíme (pl. „Igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények”) alá van besorolva. Ilyen sematikus megközelítés mellett ugyanis - mint arra az első fokú végzés elleni fellebbezésben szintén hivatkoztam, de azt a másodfokú bíróság megválaszolatlanul hagyta - pl. a lopásnak (Btk. 370. §), amely a Btk. XXXVI. fejezetében, a „Vagyon elleni bűncselekmények” egyike, vagy pl. a rablásnak (Btk. 370. §), amely rendszertanilag

a „*Vagyon elleni erőszakos bűncselekmények*” között szerepel, úgyszintén nem lehetne sértettje az e bűncselekményeket elszenvedő magánszemély. Már pedig ha a bírói jogalkalmazás az én esetemből megismerhető irányba halad, akkor féltő, hogy előbb-utóbb ezen bűncselekmények elszenvedőit sem fogják sértettként elismerni és hagyni (biztosítani) számukra a jogaik érvényesítését.

A fenti bírósági határozatokban megtettesülő bírói szemléletet, jogalkalmazást jogsértőnek, az élettől idegennek, a valósággal szakítónak, s egyben tarthatatlannak értékelem. Annál is inkább annak értékelem, mert ha a hamis vád alapján engem történetesen jogerősen szabadságvesztésre ítélték volna, majd a kiszabott büntetés egészben vagy részben történő kitöltése után rendkívüli jogorvoslati eljárásban felmentenek, akkor - ezen bírói logika szerint - a Be. 581. § (1). bekezdése szerinti kártalanítást sem részemre, hanem az Igazságszolgáltatás részére kellene megítélni, hiszen - a bíróságok szerint - valójában nem is az én jogaim (érdekeim) sérültek (volna) hanem egyedül az Igazságszolgáltatásé!

3.)

Tényszerűen megállapíthatónak tartom, hogy a fenti bűncselekménynek (hamis vád) én egyértelműen a sértettje vagyok, hiszen a bűncselekmény a jogaimat, jogos érdekeimet közvetlenül sértette, csorbította és veszélyeztette, ideértve - többek között - a személyi szabadságomnak a veszélyeztetését is. Ezen - véleményem szerint - semmit nem változtat az, hogy a bíróságok az Igazságszolgáltatást sértettnek minősítik. Egyazon bűncselekménynek ugyanis nem csak egy, hanem akár több sértettje is lehet, a sértettek pedig egyenlőek. Nincsen tehát "fősertett" és "alsértett", hanem csak sértettek vannak, akiket azonos jogok illetnek meg. Ez utóbbiak körébe tartozik a pótmagánvádlóként történő fellépés joga is, amelyre a következő törvényi előírások vonatkoznak:

A Be. 190. § (1) Az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti,

- a) ha a cselekmény nem bűncselekmény,*
- b) ha a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásáról sem várható eredmény,*
- c) ha nem a gyanúsított követte el a bűncselekményt, illetve ha a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte el,*
- d) ha büntethetőséget kizáró ok állapítható meg, kivéve, ha kényszergyógykezelés elrendelése látszik szükségesnek,*
- e) a gyanúsított halála, elévülés, kegyelem miatt,*
- f) a törvényben meghatározott egyéb büntethetőséget megszüntető ok miatt,*
- g) ha a magánindítvány, kívánat vagy feljelentés hiányzik, és az már nem pótolható,*
- h) ha a cselekményt már jogerősen elbírálták,*
- i) ha az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény szerinti konzultációs eljárás eredménye alapján a büntetőeljárást az Európai Unió másik tagállama folytatja le,*
- j) és megrovást alkalmaz, ha a gyanúsított cselekménye már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen,*
- k) ha a cselekmény elbírálására a magyar hatóságnak nincs joghatósága.*

(2) Az (1) bekezdés a), b), e), g) és h) pontjában meghatározott esetekben, továbbá, ha a büntethetőséget a gyermekkor zárja ki [Btk. 15. § a) pont], a nyomozás megszüntetésére a nyomozó hatóság is jogosult. A nyomozást megszüntető határozatot a nyomozó hatóság az ügyésznek haladéktalanul megküldi.

(3) Ha a meghatározott személy gyanúsítottkénti kihallgatásától számított két év eltelt [176. § (2) bek.], az ügyész a rendelkezésre álló adatok alapján dönt arról,

hogy a nyomozást meg kell-e szüntetni, vagy a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekmény elvégzésének és azt követően vádemelésnek, a vádemelés elhalasztásának vagy az ügy közvetítői eljárásra utalásának van-e alapja.

(4) A nyomozás megszüntetése esetén a bünygyi költséget az állam viseli; a gyanúsítottat kötelezni kell annak a költségnek viselésére, amely a mulasztása folytán merült fel.

(5) A nyomozást megszüntető határozatot egyidejűleg közölni kell a gyanúsítottal, a védővel, a sértettel, a feljelentővel és azzal is, aki magánindítványt terjesztett elő.

Be. 199. § (1) Az ügyész, illetőleg a felettes ügyész a panasz alapján

a) a feljelentést elutasító, illetőleg a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi, és dönt a nyomozás elrendeléséről vagy folytatásáról, illetve a vádemelésről,

b) a panaszt elutasítja, ha azt nem találja alaposnak.

(2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,

b) a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének a)-d) vagy f) pontja alapján szüntették meg.

(3) Nincs helye a pótmagánvádlóként történő fellépésnek, ha a büntethetőséget a gyermekkor vagy a kóros elmeállapot zárja ki, továbbá az elkövető halála esetén.

III./ A hivatkozott bírósági határozatok Alaptörvénysértő vonatkozásai:

1.)

A Be. 199. § (2) bekezdése a sértett részére a pótmagánvádlóként történő fellépés jogát biztosítja (a panasz elutasítása után), amennyiben a feljelentését az a) pontban foglaltak szerinti okból elutasították, vagy pedig az elrendelt nyomozást a b) pontokban említettek folytán - mint az én esetemben is történt - megszüntették.

Amennyiben a jogalkotónak az lett volna a szándéka (célja), hogy bizonyos bűncselekmények vagy bűncselekménytípusok esetében a magánszemélyek pótmagánvádlóként történő fellépését kizárja vagy korlátozza, akkor azt konkrét bűncselekmények felsorolásával, avagy vonatkozó Btk.-fejezetcímek (pl. Igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények) nevesítésével nyilvánvalóvá tette volna. Ez következik a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX törvény 2. § (1) bekezdéséből is, mely szerint a jogszabályoknak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkezniük. (A jogalkotásról szóló korábbi, 1987. évi XI. törvény 18 § (2). bekezdése is úgy rendelkezett, hogy jogszabályokat a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan és közérthetően kell megszövegezni).

A Be. hivatkozott rendelkezése - véleményem szerint - teljesen egyértelműen értelmezhető, s világosan látható, hogy abban - a fentebb már hivatkozott feltételeken túl - semmilyen, további feltétel, kikötés, korlátozó rendelkezés nem található. A jogalkotói cél ugyanis a sértett pótmagánvádlói jogának a biztosítása, nem pedig annak a leszűkítése, korlátozása volt.

2.)

A bíróságok az igazságszolgáltatás szervei, akik a jogszabályokat alkalmazzák, amelyre az Alaptörvény 28. cikke az irányadó. Eszerint

a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az ügyben eljáró bíróságok annak kimondásával, hogy

- hamis vád büntette esetén a hamisan megvádolt és ennek következtében büntető eljárás alá vont magánszemély nem lehet sértett, ezért én sem vagyok az, továbbá, hogy
- a hamis vád esetében pótmagánvádnak nincs helye,

véleményem szerint nem a vonatkozó törvényeket értelmezték és alkalmazták, hanem - az alkotmányos jogalkalmazási kereteiket túllépve - a jogalkotó szándékával, céljával össze nem egyeztethető indokolatlan jogkorlátozást, jogfosztást kényszerítettek rám, amellyel gyakorlatilag a hivatkozott törvények tartalmát változtatták meg, azaz lényegében jogot (törvényt), jogi normát alkottak. Ez viszont már a római jogban is tilos volt (Praetor ius facere non potest) és jelenleg is tilos, ugyanis - a hatalommegosztás elvéből adódóan - törvényalkotásra kizárólag csak az Országgyűlés jogosult.

Az említett, engem a törvény által biztosított sértetti és pótmagánvádlói jogaim gyakorlásától, egyben a bírósághoz fordulás jogától megfosztó bírósági határozatok - álláspontom szerint - nem csak az **Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat**, hanem **az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését** (A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik) **is sértik.**

Sajnálatos módon a Kúria is az ügyemben eljáró bíróságokéval teljesen megegyező gyakorlatot folytat. A 2301/2011. számú - más ügyben született - és iránymutatásul közzétett büntető elvi határozatában ugyanis expressis verbis kimondta, hogy **„Hamis vád büntette miatt pótmagánvádnak nincs helye, ezért az ilyen vád - a jogosultság hiánya miatt - nem törvényes (Btk. 233. § (1). bek., Be. 2. § (2). bek.)”.**

Megjegyzem még, hogy a hivatkozott - jogcsorbító - bírói eljárással és gyakorlattal bizonyos bírák és a jogtudomány képviselői sem értenek egyet. A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény nagykommentárjában (Opten Informatikai Kft. 2016) ugyanis a következők szerepelnek: „A hamis vád büntette miatt véleményünk szerint - ellentétben a jogalkalmazói gyakorlattal (EBH 2011.2301) - pótmagánvádnak van helye.” (851. old. ut. bek.).

IV. Kérelem:

A fentebb előadottakra figyelemmel

k é r e m

a T. Alkotmánybíróságtól, hogy Gödöllői Járásbíróság 5. B. 48/2016/2. számú, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 14. Bf. 227/2016/2. számú végzésének az Alaptörvény-ellenességét megállapítani és azokat megsemmisíteni szíveskedjék.

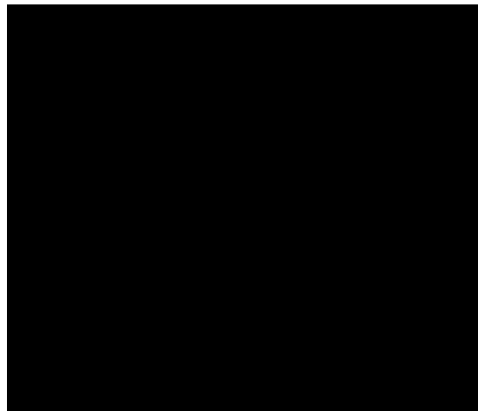
Az eljárással közvetlenül érintett vagyok, hiszen a bíróságok - mint említettem - megfosztottak a sértetti, illetve a pótmagánvádlói jogaim gyakorlásától, s a sérelmemre elkövetett bűncselekmény (hamis vád) miatt benyújtott vádindítványomat tárgyalni nem hajlandók.

Kijelentem, hogy az adataim nyilvános kezeléséhez, illetve az indítvány nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Budapest, 2015. június 13.

Tisztelettel:

képviselőtében:

Mellékelve:

(eredetiben)

- ügyvédi meghatalmazás

(másolatban)

- Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom. 467/2014. számú határozata
- 2015. 04. 30-i feljelentés
- Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom. 323/2015. számú határozata
- Pest Megyei Főügyészség NF. 3149/2015/1. számú határozata
- Vádindítvány
- Gödöllői Járásbíróság 5. B. 48/2016/2. számú végzése
- Fellebbezés (2016. 02. 15.)
- Budapest Környéki Törvényszék 14. Bf. 227/2016/2. számú végzése